

Barndomsminnen från ett Mentalsjukhus del 2

Del 2

Sjukhuset hade många paviljonger, där det bodde patienter av olika slag, oroliga avdelningen var mest spännande, när man gick förbi utanför så hörde man hur patienterna skrek, vi försökte titta in , men fönstren var ganska högt belägna och var dessutom försedda med galler.

Vi hade hört att dom var madrasserade så att patienterna inte skulle skada sig.

Det fanns en rastgård där patienterna fick gå ut , dom gick runt runt , en patient som vi kallade lustiga tanten brukade dra upp kjolen ibland till vår stora förtjusning.

Det gick att klättra upp bakom rastgården och kika ner på patienterna.

Det fick vi förstås inte göra men gjorde det ändå.

1 a klass var en stor byggnad för sig, där bodde de mest bemedlade patienterna som betalade för sig, dom hade egna rum .

En av dom hette Dr. Karlsson, han brukade spela tennis med oss på tennisbanan nedanför vårt hus, men mest brukade han stå och serva för sig själv, vid varje serv gav han ifrån sig ett frustande ljud.

Han hade ett mycket skrovligt ansikte och var mycket gammal tyckte vi men var nog bara i 40 årsåldern.

Det sades att han var överintelligent och hade doktorerat vid 19 års ålder men flippat ut och hamnat på sjukhuset, men vi märkte inget av det.

En del avdelningar låg lite vid sidan av, på en sådan avdelning spelade vi bordtennis med en patient, bordet stod på en terrass på baksidan av huset,

vi upptäckte det när vi gick till växthuset som låg intill, i växthuset luktade det fantastiskt av gurka kommer jag ihåg.

När min far fick reda på att vi spelade bordtennis med patienten så blev vi förbjudna att gå dit, det var visst någon avdelning för patienter med något brottsligt förflutet fick vi reda på senare.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kungskobran med Poeter.se id #65915 innehar upphovsrätten